कुसुमास्तरणे सहायतां बहुशः सौम्य गतस्त्वमावयोः ।
कुरु सम्प्रति तावदाशु मे प्रणिपाताञ्जलियाचितश्चिताम् ॥३५॥
तदनु ज्वलनं मदर्पितं त्वरयेर्दक्षिणवातवीजनैः ।
विदितं खलु ते यथा स्मरः क्षणमप्युत्सहते न मां विना ॥३६॥
इति चापि विधाय दीयतां सलिलस्याञ्जलिरेक एव नौ ।
अविभज्य परत्र तं मया सहितः पास्यति ते स बान्धवः ॥३७॥
परलोकविधौ च माधव स्मरमुद्दिश्य विलोलपल्लवाः ।
निवपेः सहकारमञ्जरीः प्रियचूतप्रसवो हि ते सखा ॥३८॥
इति देहविमुक्तये स्थितां रतिमाकाशभवा सरस्वती ।
शफरीं ह्रदशोषविह्वलां प्रथमा वृष्टिरिवान्वकम्पयत् ॥३९॥

---

35. ,,Saepe tu, o pulcher, in florum strato socius noster fuisti; quare ,,nunc a me incurvata iunctis manibus rogatus, celeriter exstrue mihi ,,rogum.

36. ,,Deinde ignem mihi impositum venti meridionalis flatibus ac- ,,cendere festina; nosti enim, Kámam ne momentum quidem sine me ,,sustentare.

37. ,,Quo facto ambobus nobis unam aquae manum praebeas, quam ,,ille tuus amicus in altero mundo indivisam mecum potabit.

38. ,,Atque in inferiis, o Mádhava, offeras Kámae *Sahakárae* ra- ,,mos, tremulis surculis praeditos; nam ille amicus tuus amat *Chútae* ,,flores."

39. Ita locuta cum Ratis corpus relinquere parata esset, vox in aere nata sic illius miserta est, velut prima pluvia miseretur cyprini, qui lacus exsiccatione afflictus est: